

Mahmut Semen

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

20.9.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mahmut Semen (Mahmut Hoca)

Abdulimam köyünde dünyaya geldi. İlkokulunu Hacaköy'de, Ortaokulu Mardin Gazi YIBO'da tamamladı. Bitlis Erkek Öğretmen Lisesi'nden sonra 1987 yılında Dicle Üniversitesi Şanlıurfa Ziraat Fakültesine kayıt yaptı. Öğrenciyken yazdığı ilk kitabı olan "BAŞEGMEK İÇİN BAŞKALDIRIYORUM" mu yayınladı. 1991 yılında bu fakülteden mezun oldu. 2 yıl Mardin tarım İl müdürlüğünde geçici olarak görev yaptı. 4 yıl bilgisayar sektöründe yazılım konusunda kendini geliştirmeye çalıştı. Bu süre zarfında "Firavunları Devirmek" ve "Sultan Şeyhmusa-i zuli hayatı ve mücadelesi" isimli iki kitap daha yayınladı. 1994 yılında Dicle Üniversitesi eğitim fakültesi sınıf öğretmenliği bölümüne kayıt yaptı. 1997 yılında öğretmenliğe atanınca bu fakülteden kaydını sildi. Evli, Setenay Çeren adında bir kızı, Muhammed Ali ve Ahmet Ferhat adlarında iki oğlu vardır. Düşünce olarak İslam'da özedönüşü İslam Fundamentalizmini savunuyor.

Eserleri:

Başegmek için Başkaldırıyorum
Firavunları Devirmek
Sultan Şeyhmusa-i zuli hayatı ve mücadelesi

```
<br> <applet code='Dgclock.class' CODEBASE='http://vebci.com/java-sys'  
width='100' height='30'>  
<br>   <param name='TimeFormat' value=''>  
<br>   <param name='ShowDate' value='yes'>  
<br>   <param name='ShowFrame' value='no'>  
<br>   <param name='fg' value='blue'>  
<br>   <param name='bg' value='white'>  
<br> </applet>
```

.dAyı

Yetki geçince eline,
Ayı'ların.
olmayan vadilerde
olmayan
İrmaklar üstünde
İnşaa edilir,
Sanal köprüler

İşte!
Ülkemde..
En büyük hizmet(!)
Durma! ...
'Köprü inşaa et '

Her köşe başı, Köprü
Her köşe başı, dAyı

Ayılara
Aslaaaa
Dayı diyemem
D'yi siliyorum
Ve dAyılara
.ayı
.ayı
.ayı
diyorum.

D karşılığında
Geçmem köprülerinizden
Boğulsam da
Yüzeceğim ben

Mahmut Semen

20 Tatlı Yeme İddiası

Köşe başında tatlıcı çocuk
Etrafında birkaç ensesi kalın.
Girmişler iddiaya.
beş tatlı yeyen vermeyecek beş para

Ensesi kalın
On tane yerim diyor
Bak yersem
Ödemem beş para diyor.

Tatlıcı çocuk
Ben onbeş tane yesem
Peki sen verir misin?
Amca!
O kadar para

Bu arada
Rakam yükseldi
Sayı yirmiye çivarında
Pes eden hala yok
Ortada.

Yaklaştım yanlarına
Konuyu kavrayınca
Bende girdim araya
Çocukla başladım
Yeni bir iddiaya

Eğer sen yersen
Bir tane tatlı
Ben sana öderim
Tam on katı

Şaşırdı çocuk
Besbeli
Şaşırdı kalın enseli

Çocuk, bir tatlı yedi
Şaşıarak:
'Vay be! gerçekten tatlıymış.' dedi.
Kaybettim iddiayı
Verdim onkat parayı

Çevredekiler

Anlamadılar hiç bi şey
Kaybettim iddiayı
Ama
Kazandım çok şey

Mahmut Semen

4x4 yada F16

Güneydoğu'da
Kızıltepe ovasında
Bizim züğürt ağa
4x4'lerden varya
taksitle
"Reklam olmasın diye
Markasını belirtmiyorum ya"
Almış bir araba

Hergün köye, köylüye
basıyor bi ton hava

...
komşu köyü turlarken
Haracını toplarken

...
Daha kırkında gelin
Eve yüz metre kala
Sen dur
Gel inada bin

İlçede ve de köyde
Ne kadar usta vardı
Etrafında toplandı
Denenmeyen
Hiç bir yol
Neredeyse kalmadı

Araba inat etti
Adım bile atmadı

Ustalardan biri
Son çare dedi
Birde
Arayalım servisi

Telefonda ki usta
Aracın ekranında
Yazılan var bir hata
Onu bir okusana

'the car is locked'

Servis hata kodunu
Fabrikaya bildirdi
Fabrika cevap verdi

İlk taksidin gecikmiş
Aracınız bu yüzden
Uydudan kilitlenmiş

Ağa hemen aramış

Telefonla bankayı
Geciken taksidini
Fazlasıyla yatırmış

İlk kontakla araba
Çalışmaya başlamış
Ağa bir kere daha
Gavurun zekasına
bi ton lanet yağdırmış

Tam o an ve sırada
Gökyüzünde havada
Alçaktan geçti teğet
Birkaç F16 jet

Yüksek sestem
Başınçtan
Sağlam bir cam kalmadı
4x4'dün dahi
Camları parçalandı

Ağa deliye döndü

Ne hava basıyon lan
Bir gün lazım olursan
Basmayacak sanırsın
Lock tuşuna uydudan

Milyar dolarlarla
Alınan bu uçaklar
Tanklar ve kimyasallar
Sadece bize karşı
Ancak
Kullanacak
lar

Kızıltepe-25Haziran2006

Mahmut Semen

Amed'im/Diyarbakır'ım

Kaçırılan çanta değil
Geleceğin
Artık
Bu senin bileceğin

Benim sana
Bi tek diyeceğim
Uyan artık, gözlerini aç
Savaşlar yıkmadı seni
Ama
Yıkar seni bu kap-kaç

Mahmut Semen

Annem ve karga

Her sabah eksilince
Annemin tavukları
Bir-bir

Suçu damdaki
Kargadan bilir.
Sürdükçe sürdü
Peynire zehir
Ve
Kargaya bir dilim
İkram edilir.

Büyük bir sevinçle
Kaptı peyniri
Fark etmedi
Korkunç zehiri

Ertesi gün karga
Gene
Bizim damda

Biraz ilerde
Epey ötede
Akbabalar toplanmış
Sanki düğünde
Bir ziyafet var
Tilki leşinde

Mahmut Semen

Aydın(!)

Anlayamadım
Bir türlü seni

...
Bana karşı
Kinini
Nefretini
Öldüren
Ben değilim.
Babanı
Ananı
Ahababını

...

Kinin sürececek biliyorum
İnanmadığına
İnandığım
İnandığına
inanmadığım
Sürece

...
Varsın öyle olsun

...
Ben Allah'ın üflediği
Ruhu taşıyorum
Allah'ım diyorum

İnanmazsın da
Biliyorum
Açıkça diyorum
Kusmadıkça

...
Kinini bile seviyorum

Allah'ım diyorum
Sevmeni
İnanmanı
Asla beklemiyorum.
Ama
Aydın(!) diyorum
Seni seviyorum...

Mahmut Semen

Ben Anayım, Ana!

Bir öğrencim vardı
Adı Jiyan
Gülünce
İnan
Bulutlara rağmen
Güneş doğardı

Ağaçlar çiçek açar
Buzlar erir
Tohum çimlenir
İlkbahar gelir.

Gülünce Jiyan
Sen buna İnan

Bu gün son günü Okulun
Karneleri verildi öğrencilerin

...
Kaptı elinden
Karnesini rüzgar

Ardına verdi Jiyan
Yakaladı,
Al kurdelesinden karnesini
Duymadı o an
Yüklü mü yüklü
Tankerin korna sesini

Çarptı Jiyan'a.
Durdu,
Şoför kaçtı

Karnesi havalandı
Tekerlekler altında
Jiyan kaldı

Küçük büyük toplandı
toplandı

..

Geldi şehrin belediyesi
Can kurtaranı İtfaiyesi

Ağırlık çoktu, halatlar koptu

Bi doktor geldi, ve karar verdi
"Ayağı kesmek son çare! ' dedi

...

Epey uzakta
Bir anne çok hızlı
hızlı koşmakta

...
Durdurdu onu polis
"Dur, nereye be kadın? "
Nereye nedir adın?

"Çekilin!
İzin verin,
Annesiyim Evladım? "

Jiyan diye haykırdı!
Sanki dünya sarsıldı
büyük-küçük ağladı
Yürekleri dağlandı
İnan ki
yağmur yağdı

Tankere bir el attı
Sağ eliyle kaldırdı
Sol el, Jiyan'ı aldı.
Ağızlar açık kaldı
İnsanlar dona kaldı

Tuttu, Polis kollundan:

'Sen gerçek misin? Nesin
Söyle misin? be kadın.'

Kucağında Jiyan, haykırdı o an

"Ben anayım. ANA! "
Sen ne sandın,
Bi söyle bana? '

Mahmut Semen

Bı Nave Allah

Bı besmelake
Bı ber mıd te
Tejij
Mirri
Paş heft tebeke azman
U
Arşa xudan

Qet nema
Paqijkirin
Navberan

Sar sekini
Cîwar u deman

Hız. Süleyman u
Bı zılam ki xwende
Bı zılam ki xozan

Hîna şewqave negihan
Dinyayan
U ji mın re

Ez gıhaştım
Derbazdıkım
Li paş mın man.
Bêhejmaran
Azman u stêran.

Pır bı şundi ma
Ew bileza şewqe
Nikarı pêşbazî bı mın bıki
EM CE KARE
Ji dilemin
Denggek bilind bûn

Ya Xude, Qevet je
Ya Allah, Bismillah

Mahmut Semen

Bi Acayip 8 Mart Yürüyüşü

8 mart sabahı
Bizim komşu
uyanır uyanmaz

Çağırđı karısını
Pardon eşini
-Git bi ara
Sultan Ahmet meydanında
Sende hakkını ara? "

-Ne hakkı?
-Ya sen karı değil misin?
-Bak!
Tüm karılar orda...
bağıra bağıra
Git işte!
Sende hakkını iste

-Ne hakkı ya gitmezsem..
-Kalk git diyorum karı
Delirtme beni
Yoksa...
Kırarım kemikleri

Karılar Meydanda
"biji Apo" sloganda

karılar bağırdı
çağırdı
Kemiklerini
bu sefer
Polis kırdı

Mahmut Semen

Bi İsmi Allah

Bir Besmele
Yakınlaştırır
Getirir
Bana
Yedi gök ötesini
Ve
Arş-ı Ala

Silinir
Sıfırlanır
Mesafeler
Donar
Zaman ve mekan
Hz. Süleyman
Bir de okumuş
Bir bilge adam

Işığı yetişmemişken
Hala Dünyaya
Ve de bana
Ben yetişir
Geçerim
El salarım
Onca
Yıldıza

İlkel kalır
Hızı ışığın
Sökmez artık bana
EM CE KARE
Yüreğimin derinliklerinden
Yükselen seda
Ya Allah
Bismillah

Mahmut Semen

Bingöl eltiksuyu Yibo

Benim ninem çok yaşadı.
Bayağıda kocadı.
Okul yapılsın diye.
Evini bağışladı

Maliyet hesaplandı.
Yüz milyara bağlandı.
İhalesi yapıldı.
Ali aç. kazandı

İl milli, ile milli
Müdürleri görmeli
Valiye ve vekile
Mutlak bir pay vermeli

Herkes payını aldı.
Kasada bir on kaldı.
Ali araba aldı.
İnşaata beş kaldı

Malzemededen alındı
İnşaata başlandı.
Kurdelesesi kesildi.
Eğitime başlandı

Yer hafifçe salandı.
Okul yere kapandı
O güzelim iekler
Enkaz altında kaldı

Enkazda büyük başlar.
Başladı Nasihatlar.
Yaralar sarılacak.
Suçlular bulunacak

Bahıvancı yasemen
Haykırdı ta yürekten
İnin ordan eşekler
Ezilmesin iekler

Mahmut Semen

Bjk-Kürtçe

Lı roj hılata kürdistan
Le naw devleta Türkan
Yazı yek lıser divar
Hıneka kirin ihbar

Dı şefaka taridı
Çelle zivistanedı
yekîneyên leşkerî.
Dora gund girt çemberi

Ba melaye gund kırın
Jı camiye bang kırın
Lı mal kesek neminin
Deriyexe ne kaflinin

Lı ber hevşa mektebe
Lı nav xeriyek hun nebe
Vek hesir kefle filan
Yek biyek van danrêzan

Nawi komutani
Jı gundiya xaberdanı
Dijûne ne goti da
Le xwe dıneri wek Xuda

Hemû bı erdê kişandin,
Lı nav çamûre razandin
Têra xwe dijûn ji da
Dille pır rahatkir,

.

Nimre xanî çeluheft
Xwedî xaniye ji kiya
Bı baston zor meşiya
Lı malame Tişt tuneya

Kalo tu çı dıbeji
Ava lıser divar çıye
Takım kúp kar kiriye
Zarokan le kiriye.

Ji günde ver bu leke
Ew yazıya BJK
Gelek fikiri komutan
Demek biji kürdistan

Mahmut Semen

Bjk

Güneyin doğusunda
Bir köyün mezrasında
Bir yazı var duvarda
Bulunulmuş ihbarda

Ocağın ayazında
Sabahın şafağında
Manga-manga askerler
Mezraya akın eder

Önce imam çağrıldı
Halka anons yapıldı
"Evde kimse kalmasın
Kapılar açık kalsın."

Mezranın merasında
O çamur deryasında
Ezilip büzüldüler
Tek sıra dizildiler.

Komutan diye biri
Bir ileri, bir geri
Küfürler savuruyor.
Kendi Tanrı sanıyor

Topluca yat-kalk çekti
Üst başlar berbat etti.
Yeterince küfretti
Derince, bir "ohh" çekti

"Evin no su kırk yedi
Sahibi kimdir." dedi?
Zor yürüyen bir dede
"Bir şey yok, bizim evde."

"Yaa öyle mi ihtiyar
Duvarında ne yazar? "
"Takım kupayı almış
Komşu çocuklar yazmış."

Mezraya büyük leke
Kocaman bir BJK.
Çok düşündü, komutan
"Demek BiJi Kürdistan! "

Mahmut Semen

Cehennem yolcuları

Aman tanrım bu da ne
Bu bize bahsedilen
Nankörlerden imişiz
Biziz nankörlük eden

Görünce cehennemi
Tutuştı etekleri
Yalvardılar tanrıya
Geri gönder bizleri

Yetmedi mi size
Evel verilen süre
Bu noktadan sonra
Dönüş yok ki geriye

Mahmut Semen

Cumhuriyetim kızım benim evde mi kaldın?

Resit olmusum
On sekiz yasima varmisim
Diye
Hiç kimseye
Sormadan
Sorusturmadan
Otomatikman
Ne diye
El koymusun saglik karneme
Sanki
Simdi
Hiç mi ihtiyacim yok
Baba ve Anneme

Yok deve
SEN KAÇ YASINDASIN
Bi söyle
Niye
Korunuyorsun hala?
On sekizine mi varmadın
Yoksa
KIZzzzzzzzzzzzzzzzzzzzz!
Sen
Evde mi kaldın?
Kızım benim
Cumhuriyetim
Özgürlüğüm

Biliyorum
Büyüdüm
Durmaliyim ben
Kendi ayaklarimin
Üstünden

Ya ne haber senden
Büyümedin mi hala sen?
Yaslanman neden

Ne zaman çıkacaksın
Çekinmeden
Silahların gölgesinden
...

Ne zaman başlayacaksın
Korumaya bizi
Kendi zulmünden

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/82/www_antoloji_com_568882_251.JPG'

Çek elini artık

Dinimden
BaşÖrtümden

..

Mahmut Semen

Dağları Ben yaratmadım! ..

Ne küçük
Nede büyük
Dağlarla bir alakam var
Benim...
Onları, Ben yaratmadım

Ama,
Gölgelerinde
Bir ömür boyu
Yaşamayı...
Güneşin,
Geç doğuşunu
Erken batışını
Kabul etmediğimden ki
hep doruklarda yaşadım.

...
Yaşıyorum.

...
Ayaklarımdan
Seken çakıl taşları
Kırılmışsa
Birilerinin kafalarını
Suç bende değil.
Dipte yaşamalarındandır.

Taşlamayın beni
Taşladıkça beni
Geri döner taşlarınız
Kırılır kafanız,
Kafalarınız.

Mahmut Semen

Deli Meli

Bak sana tepedesin
Hala ne peşindesin(0)
Mescitler O'na ait
Bari burda olma it(1)

Dünyanın içi dışı,
Tümü de senin olsa
Bir katı kadar daha,
Dünyalık malın olsa (2)

Kurtulabilmek için,
En hafif bir cezadan
Bu gün feda edersin,
Gözünü hiç kırpmadan(2)

Çocukların saçını,
Ağartacak bir günden
Çok korktuğum içindir,
Korkmuyorum ben sizden (3)

Anlamazsınız beni,
Bu korkusuz halimi
Allah'tan gayrisiyle,
Artık korkutma beni(4)

Ali Bulaç'ın hazırladığı Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı esas alınmıştır.

(0) :T.C. BAŞBAKANLIK DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

13.09.2006

İL MÜFTÜLERİ SEMİNERİ SONUÇ BİLDİRGESİ

Kızılcahamam-ANKARA

(08-11 Eylül 2006)

İslam dininin inançları, ibadet ve ahlak esasları ile ilgili işleri yürütmek, toplumu din konusunda aydınlatmak ve ibadet yerlerini yönetmek ile görevli Diyanet İşleri Başkanlığı, Anayasanın verdiği bu görevleri yerine getirirken, ATATÜRK İLKE VE İNKILAPLARINA, CUMHURİYETE VE LAİKLİK PRENSİBİNE BAĞLI, toplumu din konusunda sahih kaynaklara dayalı doğru bilgi ile aydınlatma, dini yorumlamada modern hayatı, insanlığın ortak birikimini gözardı etmeyen, sorgulayıcı ve yeniliğe açık bir yöntem izleme, personelin niteliğini geliştirme, sunduğu din hizmetinin verimliliğini sürekli arttırma gayreti içerisinde.

(1) : "Şüphesiz mescitler, yalnızca Allah'a aittir. Allah ile beraber başka hiçbir şeye kulluk etmeyin." KK-72/18

(2) :Rablerinin emrine uyanlar için mükâfâtın en güzeli vardır. Ona uymayanlar ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, kurtulmak için hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. İşte hesabın kötüsü bunlar içindir. Varacakları yer de cehennemdir. O ne kötü yataktır! "KK- 13/18

(3) : "Eğer inkar edecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde kendinizi nasıl koruyacaksınız? " KK-73/17

(4) : "Allah kuluna yeterli değil mi? Seni ondan başkalarıyla korkutuyorlar..." KK-39/36:

Mahmut Semen

Dilara

El ele yürürken
Ben ve annem
Kaydı aniden
Elleri ellerimden
Karardı o gün ortası
Birden

Yeraltı Canavarı yutarken
Beni inan
Eğer hazır olsaydı o an
Benim babam

İniverirdi ardımdan, Janvaljan
Gözünü hiç kırpmadan

İşte...
Herkes burnunu tutarken pis kokudan
Kucaklar öper beni canım babam

Mahmut Semen

Doğal sayılar

bir telaş, bir telaş
çağırdı beni
memur arkadaş
Ne ettin?
Ne yaptın?
Evini yaktın?

Şaşıp durdum,
aniden sordum,
"Katil mi oldum? "

Ve birden dedi.
Unuttun mu sen
altı beş yedi
nasıl yazarsın
o mısraları sen

Doğal sayılar,
korkutmaz beni
sıfırla çarpmışım,
ben hepisini

Mahmut Semen

Doğru Yürüsene!

Çok çabaladım
Doğru yürümeleri için
Yengeçlerin.

Başarılı olamadım.

Meğer tüm çabalarım
Eğri yürümeleri içinmiş.
Yeni anladım.

Mahmut Semen

Dön be kardeşim

Yürüyorum diye
Bak yollarıma

Deve dikenler
Tahta çiviler
Anti personel
Mayın döşenir

Sağdan ve soldan
Havlar köpekler
Döneyim diye
Yol boyu bekler

Cebim boş artık
Ne kemik ne taş
Havlanman boşa
İnan Karabaş

Bilmez misin sen
Dönülmezim ben

Mahmut Semen

Ey amerika

Ey amerika

Bir çocuk başına
Düŕerse bomba
Annesi ağlasa
Tüm dünya baksas
Yıkılmaz mı dünya
Ey amerika!

Eğer bir çocuk
Annesiz kalsas
Göz yaşları sel
Denize aksas
Boğulmaz mı dünya
Ey amerika!

Bütün çocuklar
Bir göğes baksas
Ve avuç açsas
Yüce TÂNRI' YAS
Korkmaz mısın sen
Ey amerika!

Mahmut Semen

Geç bunları geç

Demokrasi, Ekonomi ve siyasi istikrar bunlar hikâye...

Geç bunları geç

Bu halk üstünde giysisi, tencerede yiyecek yemeği yokken ve elindeki sopadan başka tüm silahları da alınmışken bir kurtuluş savaşı kazanmıştır. Bu inanç yokluktan varlık yaratan bir inançtır.

Akparti üzerinden yapılan 367 hilekârlığı, Anayasanın tutumu, E-Muhtıralar, Sözde Cumhuriyet mitingleri ve cep telefonlarına gelen Havhavlı SMS mesajlarından irkilip yüce mecliste kuduz köpek varmış gibi meclise girmekten korkanların tutumu v.s v.s aslında tüm bunlar Akparti'ye değil Akparti üzerinden bu halkın inancını hedef almış. Halkı rencide etmiştir.

Bu halk inancı söz konusu olduğunda diğer tüm olumsuzluklar olumluya dönüşür. İddia ediyorum bu yüzden dağdan düzovaya inip Akparti'ye oy verenler bile olmuştur.

Siz ne kadar güçlü ve büyük olsanız Firavun ve Nemrut kadar olamazsınız. Artık, bu milletin inancından elinizi çekiniz... Unutmayınız ki Üç tarafımız denizlerle çevrilidir. İçimizde işe gürül gürül akan Fırat, Dicle, Yeşilırmak, Kızılırmak ve Sakarya nehirlerinin birinde boğulmanız kaçınılmazdır.

Halkın Akparti'yi tercih etmesi, bu tercih kimi köşe yazarların iddia ettiği gibi Kömür ve Erzak meselesi değil ondan da öte bir şeydir. Kalemelerini erzak karşılığında kullananlar halkıda kendileri gibi görüyorlar. Bu halk şerefli ve gururludur. Guru sahibi olmayanlar bunu anlayamazlar.

Bu halk açlığa karşı karnını taş bağlayan, tencerede taş kaynatan bir halktır.. Fark çok açıktır. Ama siz acıkınca helvadan yaptıklarınızı yiyenlerdensiniz.

Haydi son sözümü söyleyeyim.

Afiyetler olsun.

Mahmut Semen

Gölge

Haydi yürü
Güneşe doğru
Hiç aldırma
Gölgene
İster gelsin
İster gelmesin.
Vardığında güneşe
Güneşleştğinde

Zaten
Olmayacak
O korkunç
Gölgen

Hayır dedi

Doğuyor doğudan diye
Döndü sırtını güneşe
Batıya yürüdü işe
Uzaklaştıkça uzaklaştı

Gölgesi büyüdü,
Büyüdükçe büyüdü
Her tarafı kapladı
korktu gölgesinden
Oturdu ve taptı.

Mahmut Semen

Göm beni

Ne çabuk unuttun
Bize
Misafir geldiğini

Hiç korkmadın mı
Allah'tan
Geldiğin Evde
Ev sahibini
Allah'ın kitabıyla
İnkâr etmesini

Biz kardeşiz
Bir değilse de
Anamız-babamız
Yeter bize Anadolu'muz

çok iyi bilirsin
açıktı
bizim herkese
kapımız, kucağımız

Dur yeter artık
Annemin kuması
Babamın vahşi yosması

İki kardeşe
Aynı isim verilmez
Ya adımla çağır
Ya da öldür.
Zaten yıllardır
Senin için de budur

Habil ve Kabil gibi
Kargalar
göstermedi mi?
Sana!
Cesedimin nasıl gömüleceğini

Artık
Göm beni
Yok nüfusta da kaydım
budur alın yazım
Kimliksizim
Artık
Göm beni

Tarih yazsın
Alnına
Yeni bir JENOSİDİ

Mahmut Semen

Gül

Sabah doğan güneşim
Bak beni terk ediyor.
Tuttuğum son iki dal
Bak elimde kalıyor.

Gülüm koklamam seni
Dikenlerin batıyor
Dikenlerin çoğaldı
Gül değerini kalmıyor.

Mahmut Semen

Halepçe

<img
src='http://www.antoloji.com.tr/siir/media/56/www_antoloji_com_610756_136.JPG'

HALEPÇE ŞEHİTLERİNİN ANISINA 'ŞEHİDİN MEKTUBU'

Yaptığımız antlaşma gereği malımızı ve canımızı feda ettik.
Sözünü en iyi tutanın, Allah olduğunu bildiğimiz için,
Tekrar tekrar dirilmek, tekrar tekrar şehit olmak isteriz.

Ey Dünyanın müstekbirleri!
Görüyorsunuz ki, kanımızı akıtmakla bir şey elde edemediniz.
Biz yaptığımız alış-verişten karlı çıktık.
Oysa ki, siz ve uşaklarınız...

Bozuk düzenlerinizi ayakta tutmak ya da ayaktaymış gibi göstermek için döktüğünüz
oluk oluk kanımız, çay misali taşmış sel gibi köpürmüştür.
Çalı çırpı misalindeki köksüz düzenlerinizi de beraberinde yıkıp götürecektir. Ve dünyayı
düzenlerinizden temizleyecek,
Yerine tertemiz filizler bitecektir...

Kafir ve zalim Saydam'ın kimyasal gaz kullandığını itirafına rağmen:
'Yanlışın var, sen öyle bir şey kullanmadın' diyen;
Zalim, kafir, faşist ve putperest Amerikan köpeğinin de...
Sonunu getirecektir
Kanımız.

Bakıyorum ki, taktık değiştirdiniz.
Demek anladınız.
Mani olmak istiyorsunuz, bu coşkun sele.
Barbarca içmekle bitiremezsiniz.
İçmeyin diyorum
İçmekle bitmez...
Yıllardır bitiremediniz.
Ama rabbimin izniyle kendinizi onun içinde boğulmaktan kurtaramayacaksınız...
Firavun gibi,
Şahın şah gibi,
İsrail ve Rus'un çırpınmaları da boşunadır, (*)
Boğulacaklar...

Çünkü onlar akıtmıştır mazlum kanını...

Ey mustazaaf halkım! ...
Senin kurtuluşun ne Sam Amcanın ne de Gorbi'lerin, ardında gitmindedir.
Sen ancak İslam'la zulümden kurtulabilirsin.
Çünkü, zulmün kaynağı süper güçlerdir.
Beşeri düzenlerdir.

Arkalarından gitmeyin.
Çünkü, onlar boğulacaklardır.
Unutmayın firavunun ardından gidenlerde boğulup kurtulamadılar.
Kafirler yakında nasıl bir inkılap ile devrileceklerini göreceklerdir.

Düzenler, hayatlarının devamını sağlamak için
'ADALETTE' ihtiyaç hisseder sanıyordu.

Uyandırdın Halepçem...
Gösterdin Halepçem...
Anladım Halepçem...

Zalimlerin, düzenlerini ayakta tutabilmeleri için
Adalette değil,

KANA,
KANIMIZA
İhtiyaçları var olduğunu...

Ey dünyanın müstekbirleri! ..

Halepçe tufanı kopmuştur.
Boğulacaksınız, kurtulamayacaksınız.
Suyu şehidin kanı olan bu tufan;
İçi pislik dolu gemilerinizi sırtında taşımayı red edecektir...

Firavun gibi,
Mirasçıları da boğulmaktan, helak olmaktan
Kurtulamayacaklardır...

Beyaz sarayın temelleri,
Kremlî'nin temelleri,
Saydam ve kukla diktatörlerinin temelleri. (**)

Benim ve Senin,
kemiklerimizin Üzerine bina edilmiştir.
Bunun için ezildim ve ezilmektesin
Ve Senin kımıldamanı istemiyorlar...
Her kımıldamanla beraber,
bulutlar zehir kusacak daha fazla kanın akacak,

Susman için
Boyun eğmen için
Düzen için

Bir silkinsen,
Bir dirilsen,
Bir isyan etsen,

Üzerinde bina edilen temellerin, çatırdamamaları olanaksızdır.
İşte başkaldırdık,
Sarayları sarstık,
Düzenleri sarstık ve şehit olduk.
Yıkma ve inşaa sana düşmüştür...

Kaldır başını...

Göreceksin,
Halepçe'mde taş kesilen yavruların dirildiğini,
Göreceksin, iki kıblenin kurtuluşunu.
Ve
Göreceksin
Zalimlerin çöküşüyle beraber tertemiz bulutları...

Ey dünyanın müstekbirleri!

Çöküşünüzle beraber,
Büyük şeytanınızın,
Kutup ayınızın ve Irkçı köpeklerinizin, nükleer başlıklarına rağmen
Yalın ayaklıların zaferi pek yakındır'. ***

.....
Ve bölgede
Yeni Hama'lar,
yeni Hiroşima'lar,
yeni Halepçeler beklenmekteydi.

Zaten Halepçe kartpostallarını basan şirketler dememişler miydi:

'Yeni çeşitlerimizi bekleyiniz'.

Mahmut Semen

Haram lokma

Kuş sütü eksik
Sofrada
Oturmuş çocuklar
Birde ana-baba
Ne diller dökülür
Çocuklara
Yemeleri için
Bir lokma

Rüşvet bile
Teklif Edilir.
Son hamle
Anneden gelir

Misafirlikte
Dün akşamki
O pis evde
Bayat ekmeğe olan
İştahınız nerede

Çok sinirlendi anne
Elindeki budu
Çocuğun ağızına
Zorla
Sokuşturdu

Ve
Bağırdı
Çocuğuna
Haydi yesenize

Takıldı boğazına
Anne eli sırtında
Bir inip-bir kalkmakta
Helal-helal
Saymakta
Helal mi ki
Acaba

Bilmez mi
Ana-baba

...
Çocuklar korumada
Geçmez boğazlarında
kolayca
Haram lokma

Mahmut Semen

İdealist Değilsiniz diye Ben Olamazmıyım

Günlerden bir gün
Sabah çok erken
TV izlerken
Gördüm onları
Bir kırıntı için
Çöpte gezerken...

Sıralandı bir-bir
Bütün sebepler
Yüksek bi sesle
Ve alt yazı ile

"Öğretmensizlik
Eğitimsizlik
Geri kalmışlık."

Karar verdim o an
Gitmeliyim ben
Her şeye rağmen
Hakkari'ye ben

Duyan müdürler
Ve öğretmenler...
Şaşa kaldılar
Tempo tutular

"Deli misin sen!
Niye gidiyorsun
Hakkari'ye sen! "

Bi derin bi derin
Daha da derin
Epey indiler
Ve düşündüler
Çook düşündüler

Ruhları ölmüş
Moloza dönmüş
10 gün kurs görmüş
Bilge(!) insanlar...

Anlar mı beni
İdealizm mi mi?
Çöplükte beslenen
Geleceği mi

Geldiğim yerden vardığım yere
Sıralandı bir-bir
Aynı fikirler ve düşünceler

Eco Hocalar * Anlar mı?
Beni

Büyük derdimi, İdealimi

Herkesin adına konuşan biri
"Gerçek niyeti beyaz toz." Dedi

17 Ağustos 2001'de
O meşhur depremin Yıldönümünde

Göreve başladım.
Hakkari ilinde
23 Nisan diye
bir İlköğretimde

Asıl
Atama 11 Eylülde
Herkes ayakta
Malum şubede

Nereye verse "fark etmez" dedim.
Atama şubesinde epey bekledim.

Çağırdı nihayet içerden biri
" -Gönüllüsün sen Yüksekova'ya? "
" -Evet efendim gönüllüyüm ben."
" -Şimdiye kadar bi Rahmi** ve Sen
Merak ediyorum bu sevda neden? "

Çok bekledim, zaten patladım birden
" Çöplükteki çocuklar yetmez mi Neden? "

Uzunca gülümsedi. Beli ki inanmadı.
O da beni 'TOZ' için gelmiş sandı.

Benim için artık bir tek kelime
Atama emrini aldım elime
İkiz kuleler yerin dibine!

Mahmut Semen

İnsan

Silah doğrultmam
İnsana asla
Gelipte bizi
Çıkarmadıkça
Toprağımızdan

Patagonya'da
Yahut kutupta
Özgürse dinim
Vatanım benim
Orası derim

Bak buna rağmen

Bayrakla Vatan
Çağdaş putlardan
Gözümü kırpmam
Bir insan için
Feda ederim.

Mahmut Semen

Kızıltepe

Devlet Tiyatroları Diyarbakır & Kızıltepe`de sahnelendi

Güvenin bize
Ve bağımsız(!) adalette
Tutun ensesinde suçlunun
Getirin bize

Suç üstü
Yakalanınca
Şemdinli`de suçlu
Dili mi sürçtü
Ne
Başbakan konuştu

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/10/www_antoloji_com_416510_103.JPG'

Takipçisiyiz biz bu olayın
`` Ucu kime ve nereye kadar giderse. gitsin ``
yeterki bu faili mechuller bitsin

Bir anda yargı
Başbakana kandı
Ve
Kendini bağımsız sandı

İlkeze korkmadı
Ve
Asıl suçluyu çağırdı.

Suçlu:
Bağırdı, Çağırdı, Azarladı:
`` O temiz çocuk, yapmaz böyle şey
Tayyip bey!

Korktu mu ne?
hemen bir azil
Yetmedi
Bir teftiş
İki müfetiş

Ve güldü
Suçlu
Döndü halka
Güvenmeyin
İşte söz başka
icraat başka

Haydi bir ders için
Yürüyün sokağa
Bütün yurttta

Arkanızdayım
haaaa

Güney/doğu'da
hemen her sokakta
banklar, işyerleri yağmalamakta
polis ve çocuklardan
Bir filistin tiyatrosu oynamakta

Sonra
Döndü Tayyib'a
Görüyorsunuz ya
Bütün yurttta
Biz olmazsak
Haliniz BOMBAşka.

Al meclis araştırmanı
Şimdi
Müsaitçe sakla

Ölmüşse bir kaç çoluk çocuk
Oluştur bi komisyon
Yapsın bir araştırma
Daha

Ey başbakan
Artık davran
Apoletlerden korkmadan
Korksan
Sadece bir Allah'tan
'Din günü'nde kanlı eller
yapışmasın yakandan
Ana ve babalardan

Ensesinden tut
Yargıya çıkar
Bu işte kar var
Yok ki bi zarar

Gücüm az diye
Çekiniyorsan
Al sandığı ve gel kapıya
Verelim tek parça
550 eşek
Yetmez mi sana

Yada

Vur elini masaya
Son ver bu kanlı tiyatroya
Unutma haaa
Var

Bir de öbür Dünya!
Mahkeme-yi Kübra

Mahmut Semen

Klonlama

İdam etmek için
birisini
kendi mi klonlasam
klonlasam
halk olsam
çepe çevre kuşatsam
etrafını

klonlasam kendimi
çoğalsam da
çoğalsam
dönsem kendime
ve
alkışlasam kendimi
kendimi
haklı bulsam

ama

yapamam
ben
kendimi
kandıramam
Aslaaa
sana
kiyamam

kuşatsın
çepeçevre etrafımı
klonların ve sen

varsın
idam edilen
ben olayım
ama
ben
idam etmem

Mahmut Semen

Köpekler İnsan

Nedendir bilinmez
Ama, oldum olalı
köpeklerden korkarım
hep

hani
küçükken az kovalamadılar beni
okula giderken
az yolumu değiştirmedim
onların yüzünden
tarlalarda yürüdüm çoğu kez
yollarda değil

onlarla
amansız takiplerimiz oldu
gölge gibi
durdum, durdular
yürüdüm, yürüdüler
bu yüzden
hep geri geri yürüdüm
ellerimde taş
gözlerimde yaş

doksan altı mayıs ayında
Diyarbakır'ın Çınar'ında
Bir yerde dalmışım gene
Bilgisayarın başında
Evden de epey uzakta
Saatte baktım
Yeni bir gün başlamakta
Böylece çıktım yola
Vardım caminin yanına
Dört yol kavşağına
Trafik ışıklarına

Ortalıkta ne in ne cin
Anlayacağınız etraf çok çok sakın
Sadece kavşakta bir toros araba
Yol kenarında
Parkta
İçeride birkaç adam oturmakta

Ellerim cebimde yürüyorum
Diyarbakır'dan Mardin'e doğru
Rampayı çıkıyorum

Eli metre uzaklaştım ışıklardan
Ve beyaz toros arabadan
Tam önümde
Yüz iki yüz metre ileride
Ben desem yüz
Siz deyin iki yüz

Sokak köpeği
Hücuma geçmiş bana doğru koşmakta
Bir göz attım etrafa
Her şey epey uzakta
Sığınacak tırmanacak bir direkte
Yok ortalıkta
Tek ümidim artık beyaz toros araba
Bir de inancım var yüce Allah'a
Ama nede olsa
İçinde birkaç insan var ya
O yüzden son ümidim araba

Köpekler, yaklaştı, yaklaştı, yaklaştılar

Bitti bitecek
takatim
Çaresiz bir şekilde
Arabadakilere baktım

Öylece baktılar
tek tek
birbirlerine gülerek

Ölüm artık yaklaştı
Mesafemiz kalmadı
Gece sessizliğini
Köpek sesleri sardı

Etrafımı sardılar
Çember olup döndüler
Yörüngemde sayısız
Nice turlar atılar.

Yaklaşmadılar bana
Veremedim bir mana

Çıkarmadım inanın
Ellerimi cebimden
Boş verdim köpekleri
takmadan yürüyorum

Artık bende kendimi
Bir ölü sayıyorum.
Erkekçe bir şekilde
bari ölsem diyorum.

Aniden
hepsi birden
Anlaştılar gizliden
Tek bir sıra halinde
Geldikleri o yerden
Geri döndüler

Birden

Derin bir nefes aldım
Ve arabaya baktım
Arabanın içinde
İnan
Dört köpek saydım

Mahmut Semen

Kuş gribi ile ölmek istiyorum

Benim için
Yakmayın diri diri
Ateş çukurlarında
Her biri

Tavukları
Kazları
Kuşları

İnsanlığı

Ölmeyecek miyim?
Eninde
Sonunda

Bırakın beni
Ayılar...
Size diyorum
Kuş gribi ile ölmek istiyorum

Mahmut Semen

Leyla

Çeşme başında Timler
Karı-kıza laf söyler
Suya giden kadınlar
Kovaları boş döner.

Bunu duyan dedemiz
Biz hala ölmemişiz
Gözlüklerini taktı
Köy çeşmesine baktı.

Görüntüler yaklaştı.
Dede acayip şaştı.
Göğsünde madalyası
ATATÜRK hatırası

“Bunlar işgal güçleri
Davranışlarından belli
Öyle Saç, Bıyık, Sakal
Mehmetçik'te olamaz”

Haykırdı bizim dede
Kahpe işgalci güçler
Yetmedi mi size
O verdiğimiz dersler

İrkildi özel timler
Uzandılar tam siper
Dede bir-iki sıktı
Birini yere yıktı

Dedeye kilitlendi
Tüm namlu ve silahlar
O yöne kurşun yağdı
Köyde sanki savaş var

Eve doğru anonlar
Son bir kere yapıldı
Silahları bırakın
Teslim olmaya bakın

Ne bir ses seda geldi
Nede ateş açıldı.
Ve son karar verildi
Artık bu evi yakın

Kapıdan pencereden
Fıskırıyor alevler
Hala kalkmamış timler
Yatıyorlar tam siper

Kapıdan az ötede
Yere yığılmış dede

Gazi artık bir şehit
O al kanlar içinde

Alevlerle beraber
İçerden dışarıya
Elinde tahta bebek
Bir kız çıktı avluya

Sabah yapmıştı bunu
Pamuk çöpünden dede
Doğum günüdür diye
Leyla'ya tek hediye

Beş yaşına basmıştı
Leyla Öhal bölgede

Baktı- baktı dedeye
Birden eğildi yere
Aldı madalyasını
Ve adımlar geriye

Alevlere yaklaştı.
Özel tim fenalaştı.
"Sakın o eve girme
Ben ne derim kendime? "

Bıraktı dışarıya
Tahtadan bebeğini
Ateşe adım attı
Yakıverdi kendini

Bir asker şehit(!) oldu.
Bir Terörist(!) vuruldu.
Akşam bültenlerinde
Halka böyle duyuldu

Gönüllerde yer etti.
Her kes sıkça bahsetti
"Özgürlük Ateşini
Onlara tercih etti"

Tarihe geçti artık
Beş yaşında Leyla'mız
"Zulme karşı ateşi,
tercih eden küçük kız"

Mahmut Semen

Misak-i Milli Karantinası

Yabaniydi,
Boynuna ip geçirildi
Evcileştirildi
Uzak diyarlardan getirildi
Medeniyet topraklarına
Bilmelisin
Yabani hayvanlar
Yok artık bu diyarda

Gözünü kan bürüdü
Çıkarıverdi boynundan ipi
Yumdu gözünü
Havladı/Hırladı
Salyası aktı
Kudurdu mu?
Ne?
Kuduz mu?
Beli değil

Karantinaya almak istiyor
Misak-i Milli'yi

Geçirrrrrr
Boynuna o ipi
Geçer elbet bu fırtına tipi

Bu bahar
Hayvancılığı geliştirme
Kredileri var
Unutma!
Bu çiftliklerde
Sana da epey iş çıkar

Mahmut Semen

Newroz

Ben benim, sen değilim
"Ne mutlu" hiç değilim
Görmüyorsan beni sen
Mutlak körsün varım ben

Seni beni görmeyen
Burası benim diyen
"Hepimiz kardeş" diyen
Leyla'yı suçlu gören

...
Kawa'dan beri gelen
Çağlar boyu sönmeyen
Kölelik bağlarını
Bu ateştir, kül eden

...

Soğukluklar başladı
Her yanı buz kapladı
Nice yıldızlar kaydı
Azlar, Çoğu, yok saydı

Evler, köyler ormanlar
Yakıldılar o kadar
Söndü nice ocaklar
Erimesi BUZULLAR

...
Newroz, Özgür, mutluyum
Mutluyum Ne mutluyum
Bak eriyor BUZULLAR.
Ülkem geldi İLKBAHAR.

.

Mahmut Semen

Öğretmenim Seni bir Daha Öpebilir miyim?

Çocukta hasret
Öpmeye, sarılmaya
Anne babasını, kucaklamaya
Doyasıya

Kısmet olmayınca
Anne-babasını
Kucaklamaya
Kucaklar öğretmenini
Bir daha
Bir daha
Öper
Doyasıya

“Bu mesleğin en güzel tarafı da buya”

Öğretmenim:
-Bir daha öpebilir miyim seni?
-Evet tatlım
Birde
Benim yerime de
Öp beni

Bende hiç öpemedim.
Annemi, Babamı, Öğretmenimi”

Ama niçin, ağlıyorsun öğretmenim
Canım benim.

Mahmut Semen

Ölmesinden korkarım

Kerbela da
Bir Hüseyin İNAN
Dudakları çatlamış
Susuzluktan
Su değil
Fırat ve Dicle`ye akan
Kanımızdır artık
DENİZ`lere ulaşan

Uyan artık
Ölüm uykusundan
Nemrut işte Evren`de
Bu ülkede
Yetişmez mi bir İbrahim
Bu düzende

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/29/www_antoloji_com_447629_568.BMP'

11 Eylül`e
Ülkeler feda
bir sonra ki güne
Yok mu bir ceza

Ölmesinden korkarım
Plajlarda Nu çizen
Cezasını çekmeden
Yapılırsa
Bir de
Resmi tören.

Tanrım
Ona uzun ömürler ver
Ölmeden
Bir İbrahim Gönder

Mahmut Semen

Önsöz

<img

src='http://www.antoloji.com/siir/media/63/www_antoloji_com_815763_106.JPG'

Adıma gelen paketi kargodan alırken çok heyecanlıyım. "Soyadını Gaspettirenler" şiir kitabımın basılmış ve işte bana altı adetti kargo ile yollanmıştı.

Paketti açmadan eve doğru yürüdüm. Evde herkesin huzurunda açmak istiyordum. Evimizin olduğu bulvara yaklaşıncı bir gariplik hissettim. İnsanların korku içinde sağa sola kaçıştıklarını gördüm. Bu ikiz kulelerin yıkılırken kaçışan insanları bana anımsattı. İnsanların kaçıştıkları merkeze doğru yürümeye başladım...

Kaçış merkezine vardığımda aman Allah'ım bir de ne göreyim. Beş-altı katlı bir apartman boyunda dev bir dinazor, ağzında alevler fışkırarak sağı solu yakıp yıkıyor. Kaçabilenler kaçmış geride kalan: Yaşlı ve Çocukları birer -birer avlıyor.

Eşim ve çocuklarımı da orada görünce daha da bir heyecana kapıldım. Hızla yanlarına yaklaştım.

— Neler oluyor böyle...

— Bilmiyoruz bir canavar çıkmış, Önce köyleri yakıp-yıkmiş, sonra ormanları. Köylüler kaçıp buraya yerleşmişlerdi. Demek Canavar onları takip edip bulmuş. Şimdi de Şehirleri yakıp-yıkıyorlar.

— Dur bir dakika aklım karıştı. Bu yüzyılda devler ve Canavarların olması imkânsız.

Bu bir rüya olmalı.

— Hayır değil, sen kendini kurtarmaya bak. Dağlara doğru kaç. Ben yürüyemem Ayaklarım kırılmış. Hadi çabuk ol Canavar buraya varmadan çocukları al ve git.

— Dağlara kaçmamı düşünüyorsan yanılıyorsun. Ben bu Canavarı öldüreceğim. Bu bir rüya olmalı.

— Rüüyaaaaaaaaa!

— Evet bu bir rüya işte sana ispatı. Ellerimi kanat gibi çırpıma başlayınca. Yerden ayaklarım kesilmeye başladı. Bayağı yükseldim herkes Canavarı bırakmış bana bakıyordu. Canavar bile şaşırılmıştı Uçmama. Yere indim.

— Gördün mü rüya ben hep rüyalarımında uçarım. Bir insan asla uçmayacağına göre bu bir rüya.

— Rüya olsa da olmasa da sen buradan uzaklaşmaya bak.

— Hayır ben bu Canavarı öldürmeden asla bir yere gitmem. Sen hep demiyor muydun? "Rüyada gördüğün bir Yılanı Canavarı öldürürsen. Düşmanını öldürmüş oluyorsun ama o seni ısırırsa bu iyiye alamet değil." Diyen senin Rüya tabirleri kitabın değil miydi?

— Sen delisin?

— Deliler korkmaz ve de takmazlar

Canavar gittikçe coşmaya başlamış bütün şehri darmadağın etmişti. Tekrar kanat çırparak Canavarın karşısında ki bir apartmanın tepesine kondum. Elimdeki kitaplarımı sol koltuğuma aldım. Sağ yumruğumu havaya kaldırdım.

Lanet olsun Sana, köyleri yakıp yıktığın için

Lanet olsun Sana İnsanları Kadın, Çocuk ve yaşlı demeden katlettiğin için

Lanet olsun sana Ülkemin, bölgemin akciğerleri Ormanları yaktığın için.

Hayret Canavar söylediklerimi anlıyordu. Bu yüzden olmalı ki halkın büyük çoğunluğu dudaklarını ısırıyor. Canavarın ayaklarına kapanmaya başlamışlardı. Hata bazıları "Bunu onun yanına bırakma." Diye Canavara gaz vermeye başlamışlardı. Canavarın

gözleri kan çanağına dönmüştü. Bana doğru yürümeye başladı. Korkmuyordum ondan bu bir rüya idi. Hiç kıpırdamadan durdum. Herkes taş kesildi adeta. Bana o kadar yaklaştı ki soluklarını hissetmeye başladım. Koltuğumun adlındaki kargo paketini sağ elime aldım. Paketi daha açmamıştım. Kitabın kapağı ve iç baskısı nasıl olmuş çok merak ediyordum. Ama canavarda gittikçe bana yaklaşıyordu. Bütün gücümle elimdeki kargo paketini Canavarın gözlerinin içine fırlattım. Gözünden kanlar akmaya başladı. Elimdeki kalemle de sol gözüne beş-altı darbe indirdim. Canavar yavaş -yavaş yere yığıldı. Ve büyük bir toz bulutu çıkararak yere çakıldı. Yere çakılırken büyük bir deprem oldu. Buna rağmen halkın sevinç gösterilerini görmeye değerdi. Kamaralı bir cep telefonu almadığıma ilk kez pişman olmuşum. Eşime:

— Gördün mü işte öldürdüm şimdi eve gidebiliriz.

Her taraftan "Allah-ü Ekber" sesleri yükselmeye başladı. Bir den yataktan fırladım. Evet rüyaymış. Sabah ezanı okunuyordu. Hanım:

— Bugün Sahursuz oruç tutacaksın ne yaptıysam seni uyandıramadım. Çok derin uykudaydın.

— Varsın bugün sahorsuz oruç tutayım ama buna değerdi doğrusu.

— Neye değerdi

— Kitabımın önsözünü yazdım.

— Uykuda!

— Yok rüyada...

Mahmut Semen

Pepuk kuşları

Karşı komşumuzun balkonuna konan Pepuk kuşlarının ne zaman bizim balkona konacaklarını hep merak ederdim. Bu sabah gene anneme sordum.

- Pepuk kuşları ne zaman balkonumuza konacaklar? Annem:
- Kızım, kaçınıcı anlatışım. Komşu çocuklar kavga etmediği sürece orda kalırlar. Bir ay boyunca kavga etmeseler Pepuk kuşları insana dönüşür. Kavga etseler başka çocukların bulunduğu bir evin balkonuna konarlar.
- Keşke o çocuklar kavga etse de Pepuk kuşları bizim balkona konsalar.

Sabah erkenden Pepuk kuşunun sesi ile yataktan fırladım. Gözlerime inanmadım. Kuşlar bizim balkondaydılar. Meğer, komşu çocukları dün akşam oyuncaklar için kavga etmişler. Çok sevinçliydim. İçim içime sığmıyordu. Hemen koştum. Küçük kardeşim Memoş hala uyuyordu. Onu uyandırmadan yanaklarından öptüm. Pepuk kuşları bu davranışından çok mutlu olacaklar ki güzel- güzel ötmeye başladılar.

Annem, kahvaltı sofrasını hazırlarken bir yandan da bana nasihat ediyordu.

- Bak kızım! Kuşlar artık bizim balkonda. İstedığın oldu. Sen ve kardeşin onları kurtarabilir. Balkonumuzda insana dönüşebilirler, bir ay kavga etmezseniz. Gerçi yüzyıllardır bunu kimse beceremedi. Sen ve kardeşin becerirseniz tarihe geçersiniz.

Pepuk kuşlarına uzun-uzun baktım. Daldım. Hikayelerine.

Mevsimlerden ilkbahar her taraf yemyeşil, dağlarda erimiş buzlar, karlar. Zilan ve Baran kardeşler, bir Pazar günü sabah erkenden kenger toplamak için evden çıktılar. Kenger toplayıp pazarda satacakları okul ihtiyaçlarını karşılamak için. Buğday tarlalarının, bağların, bahçelerin kenarlarından yürüyerek. Kıpkırmızı topraktan ibaret bir Şuv(Nadas) 'a ulaştılar. Burası kenger tarlası gibiydi. Baran kengerleri arode ile kaldırıp kardeşi Zilan 'a veriyordu. Zilan, kengerleri temizleyip torbaya atıyordu. Akşama dek bir sürü kenger topladılar. Hava soğumaya, güneş batmaya yüz tutarken. İki kardeş evinin yolunu tuttu. Yolda da, eve kadar birbirleriyle yarışarak koştular. Eve vardıklarında çok yorulmuşlardı.

Anneleri evde yoktu. Muhtar babaları, yeni bir eş getirdiği için onları sokağa atmıştı. Dört duvar bir evde anneleriyle yalnız başlarına yaşıyorlardı.

Biraz dinlendikten sonra Baran kardeşi Zilan 'ı çağırdı. Baran:

- Torbayı getir de topladığımız kengerleri sayalım. Zilan:
- Getiriyorum.

Baran, torbaya baktı. Bir daha baktı. Aman Tanrım! Torbada 4-5 tane kengerden başkası yoktu. Baran çok kızdı. Gök gürlledi. Şimşekler çaktı.

- Hepsini nasıl yedin, biz bunları yarın satacaktık, Zilan!
- Kuran ekmek çarpsın yemedim.
- Sus! Yalancı, bir de yalan söylüyor..
- Hayırrrrr! , yemedim.

Baran, çok kızmıştı. Gözlerine kan doldu. Zilan, korkudan koşmaya başladı. Baran, onu kovalamaya başladı. Elindeki arodeyi Zilan 'a fırlattı. Arode Zilan 'nın sırtına saplandı. Bütün köylüler Zilan 'nın başında toplandılar. Derhal onu bir arabayla hastaneye kaldırdılar. Baran, eve döndü. Bir daha torbaya baktı. Eyvah! Torbanın dibi delikti. Eline torbayı aldı. Kenger toplayıp geldikleri yola koyuldu. Yolda kengerler delikli torbadan tek-tek dökülmüşlerdi. Zilan, onları yememişti. Baran, çok pişman oldu. Zor bela sabahı bekledi.

Sabah erkenden kalktı. Buğday tarlalarında bir demet çiçek topladı. Kardeşi Zilan için. Ve hastane yoluna koyuldu. Kardeşinden özür dilemek için. Köyden ilçeye kadar

saatlerce yürüdükten sonra hastaneye yetişti. Kapıda beyaz önlüklü biri onu karşıladı. Bu doktor olmalıydı. Çünkü, gözlükleri vardı.

- Nereye? Küçük. Bu çiçekler kime?
- Kardeşim Zilan`a dün akşam buraya getirildi de.
- Ha dünkü kız mı?
- Evet
- Maalesef onu kurtaramadık. İç kanamadan gitti. Zavallı, son nefesine kadar: ``-abi ben yemedim.`` diyordu. Son anda bir kuş olup uçtu. Gitti.

Baran`nın elindeki çiçekler yere düştü. Dondu. Kaldı. Hızla dağlara doğru koştu. Mardin`in en yüksek dağına Aslanlar Tepesi`ne çıkana kadar koştu. Tanrıya çok yakardı yalvardı. Kardeşini geri vermesi için. Ama duaları kabul edilmedi. O kardeşini haksız yere suçlamış ve ölmesine sebep olmuştu. Artık, her gün tepeye çıkıp, kardeşi için dua ediyordu. Sultan Şeyhmus`ta burada dua edermiş. Bunun için mutlaka bir gün duasının kabul edileceğine inanıyordu.

- Allah`ım kardeşimi bana vermiyorsun, bari beni de kuş yap onun yanına gideyim de özür dileyeyim. Tanrı, bu sefer ona acıdı, duasını kabul etti. Bir şartla.
 - Her ay çocuklu bir ailenin damına-balkonuna konacaksınız. Eğer, bir ay boyunca o ailenin çocukları kavga etmezlerse sizi gene insana dönüştüreğim. Kavga etseler siz başka evin balkonuna gidin. Ta ki bir ay boyunca çocukları kavga etmeyen bir aileye rastlayınca insan olu verirsiniz. Yoksa, ömür boyu kuş kalacaksınız.
- Baran, Bir kuş olup uçtu dağlara. Köylüler onu günlerce aradı ama bulamadılar. Muhtar, babaları Onu ve kardeşi Zilan`nın öldüğünü nüfus müdürlüğüne bildirdi.

Bugün 29.gün çok mutluyum hala Pepuk kuşları balkonumuzda. Yarın, İnsan oluverecekler. Onları göreğim, için şimdiden çok heyecanlıyım. Hemen odama geçtim. Ödevlerimi yaptım. Defterlerimi masada bırakıp televizyon odasına geçtim. Sihirli Annem çıkmıştı. Onu seyretmeye başladım. Bir de ne göreyim. Memoş`un Elinde yazı defterim hepsini karalamış. Geçen sağlık karnelerimizi de karalamıştı. Ona bağırdım. Defterimi vermedi. Elinden çektim. Defterim yırtıldı. Ben de onu itekledim yere düştü. Ve Memoş ağladı. Annem geldi.

- Kızım sen ne yaptın.?
- Ama, anne defterimi hepsini karalamış. Ben yarın öğretmenime ne derim.
- Bir şey olmaz! Öğretmen kızmaz.
- Ama, anne hepsini yeniden nasıl yazacağım.
- Koş balkona bak. Eğer, baran ve Zilan gitmemişlerse onlar sana yardım ederler. Hemen balkona koştum.. Baktım. Yoktular. Başka balkona gitmişlerdi.. Çok üzüldüm. Her sabah balkonumuza bakıyorum. Pepuk Kuşları acaba bir daha gelirler mi diye?

Onları çok özledim.

Mahmut Semen

Platoniğim

Sabah erkenden
Fırladım sokağa
Kucaklaştık
Koklaştık
Ele-ele
Cadde sokak
Dolaştık

Nice vitrinler
Seyrettik
Yedik
İçtik
Gezdik
Tozduk

Buralarda deniz yoktu
Ama
Sahillerde dolaştık.
Birde
Ekmek arası balık yedik
Galata köprüsünde
Her ne işi varsa benim köyümde?

Çok yorulduk
Ayrılmak zordu
Ama
Akşam oldu.

Sarıldık
Utandım Öpmeye
oysa ne çok istiyordum
ve
Karar verdik
Yarın tekrar görüşmeye

...
Erkenden uyandım
O geçmeden
sokağın başındaydım

geldi-geçti
önümden
telefonla konuşuyordu

korktum yine
Söyleyemedim
Kendisine
Onu ne kadar çok Sevdiğimi

...
"kapatmam gerek
baybay bende öptüm.
Okey aşkım."

Rüyalarda öpmeye
Kıyamadım
Yıkıldım...

aşkı
söyleyemedim
gömdüm
bay bay
aşkı...

Mahmut Semen

QefleFıla yada Jenosidya Ermeniya

GenlerindeN mi, var?
Ne?
Her şeyi inkar
Ey barbar! ...

Beni de yıllarca
İnkârın ettin.
Gölgendeydim diye
Gölgemin bile olmadığına dair
Yeminler ettin
Çok tezler ürettin.

Değer miydi?
Beni görmen için
Bunca;
yalana,
talana,
dolana
Orman katliamına
...

Sonunda gözün aydın
Nihayet!
Görebildin
Beni
Ve kardeşimi...
Hata
Halepçe'mi

Bu topraklarda
Çook
Eski zamanlarda

Çıkarıldı:
Fermanları
Ermenlerin, Şeyhlerin, Paşaların
Kaçanlar kurtuldu...

Kalanlar temizlendi.
Bir-bir
Bunu yapanlardan biri de
Ne yazık ki dedemdir.
Hala anlamıyorum
Bu inkârın sebebi nedir?

Bunun içinde var
Galiba
Hala...
kalan yalanın, dolanın
Feda edilecek evladın

.....
Ama

Ben
Tanırım
10 gün
aç-susuz kalan
Cesetler arasından
Kıpırdamadan
Ölü numarası ile
Yatan
Tek suçu da Ermeni olan
Ve bu sayede kurtulan

Bu insandan
Günümüze kalan
Torunu şuan karşımda
Türkçe hocam

.....
Sen inkara devam et.
Ben etmiyorum
Tanrıdan atalarım için
AF
Diliyorum.
İnkarcılardan değilim
Ben
İnkarcıları kınıyorum.
Dedemin adına da
Çook Özür diliyorum..

Mahmut Semen

Randevu

Bir randevu ki
Ne yeri
Ne zamanı belli

Acele eden
Erkenden varmaz
Ağırdan alan
Asla geç kalmaz

Dolunca zaman
Vardığın mekan
Anlarsın o an

Mahmut Semen

Ruh dilim, Ana dilim

Tanrı kovunca
Makamından şeytanı
Ne olursun Allah'ım
SURA dek
Süre tanı

Allah süre tanınca

Yeminimdir adına
Hem sağına-soluna
Yaklaşırım ben ona
Çıkacağım yoluna

"Saptırırım yolundan
Bütün adem soyunu
Çekeceğim yoluma
Kimse kalmaz yolundan

O an Allah çağırdı
Bütün ruhlar anında
Toplandı huzurunda
Seslendi tüm ruhlara

"Ben sizin Rabbiniz, değil miyim? "

Ruhlar hiç düşünmeden
Cevap verdiler birden.
İlk konuştukları lisan
Enteresan mı Enteresan

Tasdik sözü olmadı
'Evet', 'Yes' yada 'Neam'
Bildiren bunu Kur'an
"Bela" demiştir insan

Bu yüzden seviyorum
Kürt dilini Müslüman

Ruh dilim, Ana dilim
Ana dilim, Ruh dilim
Kahrolmaz mı faşizm

Mahmut Semen

Sen Benim Unutulmazlarımdansın (Anı)

Kızgın güneşin altında, temmuz-ağustos aylarının sıcağında, ben ve kardeşim çalışmışız, pamuk tarlasının, sulamasında. Hele kışın ilk aylarında çiy düşerken toprağa, iliklerimize dek üşürdük. Her gün sabah ezanında düşmüşsüz yollara, çalışmışsınız pamuk tarlalarında, hem de o küçücük yaşımızla, bir ben, bir de küçük kardeşim. Bitince pamuk toplaması, sene 1976 aralık ortası. Aldık birer defter kalem. Bir başımıza gittik köyümüzün ilkokuluna. Böylece başlamış olduk okula.

Okul; kolaydı hem de çok kolaydı, pamuk sulamaktan ve toplamaktan.

Bu yüzden mi ne?

Okula başlayalı bir ay dolmamışken başlamışım okumaya-yazmaya.

Hayrette düşmüş. Malatya'lı öğretmenim Hacı ÇETİNKAYA.

Namaz kılıyor diye, adı çıkmış faşist bir ırkçıya,

Bir gün çarşıda bu yüzden uğramış silahlı bir saldırıya.

Gitti köyden,

Bir daha dönmedi, istifa mı etti ne?

Belki de tayini çıktı bizim Hocaköy'den..

Bize veda etmeden

Kayboldu bu bölgeden

Çok merak ediyorum acaba neden?

Çok meraklıyım matematik dersine,

Gelmişim işte

1980'nin ilkbahar mevsimine.

Basit mi basit bir problemi çözemeyen okul müdürüne,

Aynı soruyu tahtada çözmüşüm birkaç saniyede.

Bu yüzden yemişim güzel bir dayak müdürden ikramiye.

Şansım varmış, bir sonraki derste sınıfa bir müfettiş gelmiş işte.

Okul müdürü Ahmet DEMİRAT'ı. Şikayet etmişim müfettişe.

Her zamanki gibi müdür yine sarhoştü;

Şınıfın önünde, ne yaptığını bilmeden,

Özür diledi benden

Hiç çekinmeden.

Zaten bir alakası yoktu, çakmazdı eğitimle-öğretimden.

Belinde tabancası; koşuyordu, yeni ülkeler, devletler kurma hayali peşinde.

Ayılabilseydi eğer içkinin etkisinden.

Bizi kurtaracaktı bilmem kimin ve kimlerin zulmünden.

Yaz aylarında çok ağır ve zor şartlar altında çalışıyordum. Okul dönemi benim için tatil sayılıyordu, bu yüzden yaz tatillerinde okulun açılmasını dört gözle bekliyordum. Ve okulun ilk haftalarında hep sorulan "Tatilinizi nasıl geçirdiniz?" klasik sorusundan çok gıcık kapıyordum. Zira benim için tatil yeni başlıyordu. Ama, öğretmenlerim bunu anlamıyor, her sene tekrar-tekrar soruyorlardı.

Köy okulundan sonra, yatılı ilköğretim bölge okuluna kayıt yapmışım. Burada okuduğum üç sene zarfında matematik dersine daha da merakım artmış. Bunun neticesinde okulun son sınıfında girdiğim bursluluk sınavından yatılı olarak Bitlis Erkek Öğretmen Lisesini kazanmışım. 1984 Eylülünde 1-A sınıfına 40. sırada kayıt yapmışım bu okula

Bu okulda ilk öğrendiğim şey matematik öğretmenlerimin adıydı. Adanalı sarışın, çilli mi çilli Nesrin SEZER ve kısa boylu, minyon tipli Erzurumlu Nurten ALPASLAN. Matematik derslerimize Nurten öğretmen giriyordu. Yeni mezun olmuştu. Derse fazla hazırlıklı gelmiyordu. Gelmediği için de hep tahtada tıkanıyordu. Derse olan merakımdan dolayı

çok sık tahtaya kalkardım. Tıkandığı yerlerde müdahale ederdim. Bu müdahalelerim hoşuna gitmiyordu. Bu nedenle, öğretmen sınıfta, benim tarafımdan çok küçük düşürüldüğü, düşüncesine kendisini kaptırmıştı. Oysa ben derse olan merakımdan dolayı, ders öğretmeni de çok seviyordum.

Günlerden bir gün tahtada yine bocaladığı bir sırada müdahalede bulundum. Ama, öyle bir tepki ile karşılaştım ki, tüm sınıfla beraber ben de şoke olduk. Ders boyunca, nasihat adı altında, bana ağza alınmayacak sözler sarf etti. O günden sonra taş döndüm. Derste asla parmak kaldırmadım, konuşmadım. İşin kötüsü ikinci sınıfta matematik bölümüne gitmek istiyordum ve bunun için de matematik dersimin en az yedi olması gerekiyordu. Dersten yana bir korkum yoktu. Ama, öğretmenden yavaş-yavaş korkmaya ve soğumaya başlamıştım. Bu korkumun yersiz olmadığını ikinci dönemin ilk yazılı sınav sorularında anladım. 42 kişilik sınıfta 37 zayıf alan vardı. Sınavın en yüksek notu beş idi. Ben ve birkaç kişi beş almıştık. Bu, okul hayatım boyunca aldığım en düşük nottu. Geriye iki yazılı daha kalmıştı ve onlardan onar puan almam gerekiyordu. Matematik bölümüne girmem için. Matematik bölümü benim için bir ölüm kalım meselesiydi. İkinci yazılıya çok hazırlandım. Zaten yatılı okul olduğu için televizyon da yoktu, ders çalışacak zamanımız çoktu. Gece gündüz demeden sınava hazırlandım, mutlaka 10 almam gerekiyordu.

İkinci sınavda da; yine on tane birbirinden zor soru soruldu. Soruları gördüğümde çok üzüldüm. Bu öğretmenin benim yüzümden tüm sınıfı harcamayı düşündüğünü sezmeye başladım. Sınav boyunca, öğretmen çözdüğüm her sorudan sonra mutlaka kağıdıma göz atıp; "bunu da doğru yaptı" manasında derin bir nefes aldıktan sonra sınıf içi voltasına devam ediyordu. Soruların tümünü eksiksiz cevapladığımda son bir kere daha geldi. Kağıdıma baktı. Evet 10'ü garantilemişim; ama, arkadaşlarıma da çok üzülüyordum, yine hepsi benim yüzümden zayıf alacaktı. Göz ucuyla, sınıfa bir göz attım. Çoğunun önündeki kağıtların hâla boş olduğunu gördüm. Benim bu durumum öğretmenin gözünden kaçmamış olacak ki ışık hızı ile sıraya yaklaştı. Kırmızı kalemle sınav kağıdıma "Kopya Çekmiştir" yazısını yazıp, sınav kağıdımı aldı. Donup kaldım. Tek kelime bile konuşamadım. Beni dışarı çıkardı.

Birkaç gün sonra yazılılarımız okundu. Yanımda oturan ve matematik dersinde, rüyasında bile ikiyi göremeyen Adıyamanlı Ömer ismindeki öğrenciden kopya çektiğim için bana ve O'na sıfır verilmişti. Ayrıca, ikimiz disiplin kuruluna da sevk edilmiştik O sınavda nerdeyse boş kağıt veren "Ömer'den kopya çekme" iddiası ve iftirası bana çok dokundu. Artık, intihar etmekten başka bir şey düşünmüyordum. Çok kere de denemeye yeltendim ama öbür tarafa olan inancım beni engelliyordu. İntihar edemediğim için, Allah'ın kitabının Türkçe meali ile tanıştığıma çok pişman olmuştum. Korktuğum için değil, inandığım için intihar edemediğimi, defalarca Allah'a yalvararak söyledim. Bu öğretmenin, bana kurduğu bu kirli tuzaktan beni koruması ve bana yol göstermesi için çok dua ettim. Sitemlerde de bulundum."Hani tuzak kuranlara karşı, en iyi tuzak kuran, nerdesin? Kimsesizler kimsesi "

Nihayet disiplin kuruluna çağırdılar. Yarısı öğretmenin iddiaları, daha doğrusu iftiraları ile dolu yarısı boş bir A4 kağıdı verdiler. İftiraları cevaplamamı istediler. Sınıfta tek kelime bile etmeyen ben! Ve buna karşı kağıtta: "öğretmenimin, yüzlerce kez uyarmasına karşı, kopya çekmeye devam etme, öğretmene karşı el kaldırma, yazılı kağıtlarını değiştirme, sınıfın huzurunu bozma ve akla hayale gelmeyecek yarım sayfalık iftiralarından oluşan sorular yığını.

Müdür yardımcısı; "Soruları cevaplamadan önce bunu göz önünde bulundurunuz. Eğer,

suçu kabullenip öğretmenden de özür dilediğiniz takdirde, sadece kınama cezası alacaksınız aksi takdirde daha ağır bir ceza alacağınız kesin." Diyerek uyarıda bulunmayı da ihmal etmedi. Müdür yardımcısı bir türlü anlayamadı; Öğrencilik hayatında "iyi"den aşağı not almamış bir öğrenciye, sıfır vermektен daha büyük bir ceza olamayacağını. Ömer için bu kabullenebilir bir teklifti. Bu yüzden hemen öneriyi kabul etti. İşlemediği bir suç için öğretmenden özür diledi ve kınama cezası aldı.

Müdür yardımcısının, bütün ısrarlarına rağmen işlemediğim bir suç kabullenmedim, özür de dilemedim. Bir türlü niye özür dilemediğimi anlayamadılar, Özür dilemem için çok sıkıştırdılar. Bu inadıma bir anlam veremediler. Nereden bileceklerdi bu öğretmen yüzünden kaç kez intiharlardan döndüğümü! Hayır dedim ve iftiraları tek-tek cevapladım, bazı iftiraları cevaplarırken hem güldüm hem ağladım. O kadar ağır iftiralar ki, okuyunca boğazıma takılıyorlardı, nefes alamıyordum, neredeyse boğacaklardı beni. Dayanamadım; Açtım ağzımı, yumdum gözümü... yazmaya başladım. Böylece ancak rahatladım. İfadeleri okuyan kurul üyeleri şoke oldular. İfademi değiştirmem için çok ısrar ettiler. Hata bu ifadenin bir gün müfettişler tarafından okunması durumunda, okulumuz için çok kötü puan teşkil edeceği gibi duygu sömürsünü yapmayı bile denediler. Ama, gemileri yaktığımdan haberleri yoktu. Yazdıklarımı değiştirmedim.

Artık matematik dersi için elimde bir tane beş, bir tane de sıfır notum vardı. Matematik dersinin, üçüncü ve son yazılısından mutlaka 10 almam lazımdı. Ortalamanın beş düşmesi için. Yaklaşık bir ay, sonra 14 Mayıs 1985 günü ilk derste matematiğin üçüncü yazılısına girecektik. Artık ikinci sınıfta matematik bölümüne girmem hayal olmuştu. Şimdi, karneye zayıf düşmemesi için çabalıyordum. Ve mutlaka 10 (on) almam gerekiyordu. Matematik öğretmeni sınıfa girince ilk kez bana gülümsedi. Hayret ettim. Oturmamızı söyledikten sonra, adımlı söylemeden bana hitaben:

- 40 numara sen dışarı çık, sınava giremezsin!
- Niye ki? Yine ne yaptığımı söyleyeceksiniz?
- Bitlis Erkek Öğretmen Lisesi Müdürlüğü'nün 520/581 sayılı yazısı ve Disiplin Kurulunun 14.05.1985 tarih ve 7'nolu kararı ile "3 gün okuldan kısa süreli uzaklaştırma" cezası almışsın. Dışarı....

Sınıfta herkes şoke oldu. Kimse bu kadarını da beklemiyordu. Sessizce defter ve kitaplarımı aldım. Öğretmenin gözlerinin içine bakarak ona elimi uzattım. Onu bu başarısından dolayı tebrik edercesine, elini sıktım.

- "Hoşça kalın." dedim.
- "Mahmut sana niye bu cezayı verdiklerini inan bilmiyorum." dedi.

İlk kez konuşmasını içten ve samimi bulmuştum. Ama, yine de bana yalan söylemişti. Bana verilen "Disiplin Kurulu Öğrenci Cezasını Velisine Bildirme Tezkeresi"nde; Suçum: "kopya çekmek ve öğretmene hakaret" verilen Ceza ise; "3 gün okuldan kısa süreli uzaklaştırma" diye yazıyordu. Altında da Disiplin kurulu başkanı olarak sadece kendi adı ve imzası vardı. Bu ceza okul müdürünün de çok ağrına gitmiş olacak ki tezkerede ismi açılmış olmasına rağmen imzalamamıştı.

Doğruca yatakhaneye gidip, tüm eşyalarımı valize doldurdum. Ardından vedalaşmak için okul müdürü'nün odasına gittim. Elimde valizi görünce, çok kızdı. Bana:

- "Okulların kapanmasına daha bir ay var. Gidersen sonraki tüm sınavlardan zayıf

alırsın, sınıfta kalırsın." Dedi. Bense söylediklerini hiç duymamış gibi;

- "Benim için artık her şey bitti, Hoşça kalınız." dedim.
- "Delilik yapma, git yatakhane 3 gün dinlen." dedi

Okullun kapanmasına daha bir ay varken, okulu bırakıp eve geldim. Babama verdiğim sarı zarfta söz konusu aşağıdaki belge vardı.

<img

src='http://www.antoloji.com/siir/media/84/www_antoloji_com_585984_112.JPG'

Babam yazıyı okuyunca, küplere bindi. Beni bir daha kesinlikle okula göndermeyeceğini söyledi. Hiç itiraz etmedim. Yaz aylarım yine her zaman olduğu gibi pamuk sulaması ile geçti.

Okulların açılmasına yakın bir zamanda, aile dostlarımızdan birisi, eşi ve oğluyla beraber traktörle bize ziyarete geldiler. Babama, oğullarını göstererek; "Selman, Bitlis Erkek Öğretmen Lisesini kazandı. Mahmut'la beraber gitmesini ve Mahmut'un ona göz kulak olmasını istiyoruz" dedi. Babam beni bir daha okula göndermeyeceğini onlara söyleyemedi. Onları kırmadı, isteklerini kabul etti. Selman ERTAŞ'ın aynı okulu kazanması sayesinde okula tekrar gitme şansına kavuşmuştum. Ve beraber okula gittik. Bir dersten sorumlu olarak bir üst sınıfa geçmiştim.

Ama, çok sevdiğim matematik bölümüne değil de, beni edebiyat bölümüne vermişlerdi. Öğretmenin beni dersten bırakma kaprisi yüzünden tüm okuldan ancak 20 kişi matematik bölümüne girebilmişti. Geriye kalan tüm öğrenciler spor, edebiyat ve diğer bölümlere dağıtılmışlardı. Matematik öğretmenin işi de kolaylaşmıştı. Her gün, ilk iki saati matematik bölümünde derse giriyordu. Bu, 20 kişilik bir sınıftı. Ve en çok sevdiğim arkadaşlarım matematik bölümünde ben ise edebiyat bölümündeydim. Edebiyatı da seviyordum ama matematik kadar değil.

Edebiyat Bölümünde, iyice içime kapandım. Pek teneffüslere bile çıkmıyordum. Bu durumu bir türlü hazmedemiyordum. Bir gün özenle sakladığım tüm takdirnamelerimi çıkardım hepsini yaktım. Aldığım disiplin cezası tezkeresinin bir kopyasını dolabımın kapısına astım. Unutmamak için. Bu kan davasından da öte bir şeydi. Ve öğretmenden intikam almaya yemin etmiştim. Her gün intikam için yeni düşünceler aklıma geliyor, yeni planlar yapıyordum. Öğretmen, aklımdan geçen planları bir bilebilseydi herhalde değil okulda durmak. Bitlis'te bile durmazdı.

Milli Eğitim Bakanlığının "Tek dersten sorumlu geçen öğrenciler için tanıdığı ek sınav hakkı" tüm intikam planlarımı alt üst etti. Bir hafta boyunca sınava hazırlandım. Benimle beraber 50'ye yakın öğrenci matematikten tek ders sınavına girdi. Sınavı sadece ben verdim. 9.3 ile. Sınav sonuçlarını değerlendiren İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, okul idaresine beni okuldaki "matematik bölümüne" almamı müdürümüzden rica ettiler. Okul müdürü benden daha fazla sevinmişti. Bizzat kendisi gelip müjdeyi verdi. Tebrik etti. Sevinçten:

- "En güzel planı en güzel tuzağı O, yaparmış." dedim. Müdür de:
- "Evet" dedi. Anlayıp anlamadığını bilmiyorum. Ama, evet diye cevap vermesi hoşuma gitti.

İlk kez disiplin cezası aldığım için mutluydum. Ceza almasaydım son sınavdan 10 bile almış olsaydım yine matematik bölümüne giremezdim. Sanırım öğretmen ceza verdiği için çok pişman oldu. Kazdığı kuyuya kendisi düşmüştü. Matematik bölümüne geçince sınıfta arkadaşlarım bayram ettiler. Beni zorla sınıf başkanı yaptılar. Artık, her gün ilk iki saat Matematik hocamla yüz yüze gelmek zorunda kalıyordum. Baktım; benimle konuşmuyor, beni hiç tahtaya da kaldırmıyor, adeta sınıfta yokmuşum gibi davranıyor. Öyle olsun dedim. Ben de sınıfta değilmişim gibi davrandım. Her gün ilk iki ders saatini kendime roman okuma saati olarak belirledim. Bu vesile ile Bitlis İl Halk kütüphanesinden dünya klasikleri serisini okumaya başladım. Matematik, sınavlarında öğretmenim bana 5 vermekten hiç şaşmadı. Ne aşağı ne yukarı. Her zaman bana beş (5) verdi. Bende hiçbir sınava itiraz etmedim. Okul birinciliği gibi bir iddiam da yoktu. Onun yüzünden kitap okuma hastalığına yakalanmıştım. Sene sonu geldiğinde nerdeyse tüm dünya klasiklerini okumuştum. "Bitlis İl Halk Kütüphanesi'nden en fazla yararlanan kişi olduğum için bana bir takdir belgesi verildi. Bu sevmediğim matematik öğretmenin sayesinde aldığım ilk başarı belgesiydi.

Selman ERTAŞ; lise 1.sınıfta girdiği sağlık meslek lisesi sınavını kazanınca öğretmen lisesinden kaydını sildi. Diyarbakır'daki 4 yıllık Sağlık Meslek Lisesine kayıt yaptı. Çok duygulandım sanki beni tekrar okula götürmek için Allah tarafından gönderilmiş biri gibiydi... Şimdi o sağlık ocağında bir sağlık personeli. Oysa çok zeki biriydi. İsteddiği üniversiteyi kazanacak kapasitesi vardı. İş garantisi ona üniversite yolunu kapattı. Keşke okusaydı.

Şimdi, öğretmenlik mesleğinin onuncu yılını da geride bıraktım. Ne zaman bir öğrencime yaptığı bir yaramazlıktan dolayı yanıma çağırıp ceza vermeye kalksam, Nurten Öğretmenimi hatırlıyorum. Hatırlayınca da ceza vermekten vazgeçiyorum. Bu davranışım bir çok öğrencimi şaşkına çevirmiş ve olumlu neticeler vermiştir.

Allah bile 15 yaşına kadar bu çocuklara; yaptıklarından dolayı sorumlu tutmazken. Onlara bir ceza vermezken. Biz öğretmenler; öğrencilerimiz; okuma-yazmayı öğrenmedi, Dersine çalışmadı, ödevini yapmadı veya yaramazlık yaptı diye ceza vermeye kalkıyoruz. Yaratan bu çocuklara ceza vermezken bizim ceza vermeye kalkışmamız, yada veriyor olmamız. Ne büyük bir cahilliktir. Cahillerden olmaktan Allah'a sığınıyorum.

Vazgeçtim öğretmenimden intikam almayı, ettiğim yemin için üç gün oruç tuttum. Allah'a havale ettim onu. Çünkü, onun ne kadar orijinal plan ve tuzak kurduğuna bizzat şahit oldum.

"Seni hiç unutmadım Nurten öğretmen. Sen unutulmazlarımdansın"

Mahmut Semen

Senin Öğretmenin Sigara İçer mi?

Ak gömleğinde
Kalbin üstünde
Gömlek cebinde
Bak gözüküyor

Kartonunda yazar
Öldürür diyor.
Okuma-yazması var
Hala içiyor.

Parmaklar arasından
Yükselmese duman
Olmayacak mısın
Sanki
Adam gibi adam
Sevgili hocam.

Mahmut Semen

Sevgiliye

Seversen beni yürümen gerek
Durup ta dönmemi asla bekleme
Dar ağaçlara rağmen bu yürüyüşüm
Üzgünüm arkadaş olmaz dönüşüm

Biraz hızlı yürü yetişmen gerek
Ayak izlerimi takip et direk
Yerinde durup ta, bekleme beni
Çok iyi bilirsin dönemem geri

O yolda bana rastlayamazsın
Sürekli koşsan yada beklesen
Sevgin, aşkın, saygım bir yana
Ne sen yetişirsin, ne de ben sana

Bir U dönüşü yap yol ve yönünde
Bekler, geri döner yetişmesen de

...

...

Mahmut Semen

Soy/adını gaspettirenler

“Hazmedemiyor sınırlar ötesindeki ADIMI
Bana “gel kabul et” diyor 'kirli Soy/Adımı'
Tanrı bile bahseder, tarihteki zulmünden
Gasp edilen adımları, istiyorum artık ben”

Mahmut Semen

Sözde Değil Özde

Doğdum Güneydoğudan
Bir Kürt anna-babadan
Seğme hakkım yok benim
Takdir yüce Allah'tan

Ne mutlu bir şekilde
"Türküm" demedim diye
İlan etmiş kendine
Beni "düşmanım" diye

Vatana bağlılığım
Şözdeyse olsun sözde
Öz bağlılığınızdan
Bilin çok daha özde

Bu ülke baştan başa
Bizimdir bilmelisin
Ay yıldızlı bayrakta
Kanımı görmelisin

Mahmut Semen

Terörist(!) 'in doğuşu

Uçsuz bucaksız çölde
Kerpiç yapılı köyde
Hayvancılık yapardım
Epey mutlu yaşırdım

Kıtalar arasından
Medeniyet dünyasından
Atıldı öyle bir taş
Hiç kalmadı sağlam baş

Yok artık, Zilan Şevîn
Berfin, Zozan ve Hêlîn.
Kahrolasın Sam Amca
Gerekçen ne acaba

Kurtuldum bir başıma
Baktım sağ ve soluma
Gökten yağdı askerler
Etrafımda bir çember

Ağzımı ellerimi
Bantlayıp bağladılar
Buda yetmezmiş gibi
Bir çuvala koydular

Kayboldu zaman mekan
Ne çektim anlatamam
Dua ettim yürekten
İlk fırsatta kaçtım ben

....

Elimde bir torba taş
Dolaş metropol dolaş
Vücudum TNT'den
Uşaklar korkun benden

Bu şiirimi büyük terörist ABD'ye ithaf ediyorum.

Mahmut Semen

Türküm, Doğruyum

İlk yalan ve inkarım
Okulun ilk gününde
Öğretti öğretmenim
Cümle alem önünde

İlk derste, ilk parmağım
Sınıf doldu avazım
Ben Kürdüm, Türk değilim
Var buna itirazım

Bir yedim, iki yedim
Tek ayakla bekledim
İlk yalanım Türklüğüm
İnkarımsa Kürtlüğüm

....
Türküm doğruyum
Birde çalışkanım
dedim
Sevinen Öğretmenim
Yıllar boyu bilirsin
Ben
Hep yalan söyledim.

Mahmut Semen